

AD LECTOREM.

nulli nostrum, saltem Latino & communi sermone, quas omnes debemus vindicias persoluerit, nec parare audiuerim; Hoc qua ratione salua conscientia, & saluo religionis honore, quam profiteor, & Scholæ cuius sum auditor, & discipulus, detrectare possim, non video: maximè cum adeo apertæ, & atroces sint huius authoris calumniæ, adeo virulenta scriptio in omnes, vt si etiam silentio, quæ nobis affinguntur, prætereamus, simus totius generi diris humanis deuouendi, & quasi Ecclesiæ pestes ab hominum societate depellendi. Sin falsa sint vt reuera sunt & enormia mendacia quæ ex nobis referuntur: quod aliquo loco, & simili causa Tertullianus dixit, omnes milites ad hæc mala auertenda esse oportet, quotquot Dominicanam vestem præferunt, & Scholæ Angelici Doctoris nomen dederunt, nisi velint communem causam videri prodidisse. Nullus planè est qui necessariæ huius defensionis iura non prober, & intestabiles censeat, qui illi defuerint.

Plura suo opere peccauit Amadæus longe immaniora, quam dici valeat, aut cogitari. Primum quod ea scripserit, quorum horrore cautum sit, ne in illa inquiratur: deinde *quod nullo iure, nulla veritate, aut zelo, nisi amaro*, gloriatur sua asserta posse laceffiri: vt in illum cadat scripturæ verbum, *latantur cum male fecerint, & exultant in rebus pessimis*. Super his duobus sceleribus tacerem, nisi illa tertio cumulasset, ascito D. Thomæ & eius Scholæ, suarum assertionum infinitis deprauationibus suffragio. Quis vero calumiam adeo atrocem, nec minus aperte falsam,

